

1 af 7

Gudstjeneste søndag d. 9. Februar 2020.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Es 58,1-9 & Sl 112,1-10 & 1. Kor 2,1-12 & Matt 5,13-20.

Det handler om relation - ikke viden.

Musik: Tobias Dahl Nielsen

Børnekirke: Maria Bræstrup Aaskov

Sang:

Rikke Vejs: Sunday is here it's time for church

Kia Jerichau: Andrew Pettersson, Be kind to yourself

Line Demuth: Grace, Laura Story

Tekst: Charlotte Levin

Nadver: Morten Aaskov

Musik

Velkomst

Salme: Den Gud, der skabte lyset (Metodistkirkens melodibog 10)

Trosbekendelse

Bøn - Fadervor

Børnekirke

Omtaler og indsamling

Salme: Vil du følge efter mig (Metodistkirkens melodibog 264)

Bibellæsning

Tale

Salme: Jesus ved dit bord du bænker (Koralbogen 1954, 330)

Bøn og lys

Brød & Vin - Se, Guds lam (Metodistkirkens melodibog 229)

Musik

Salme: Her er min sang (Metodistkirkens melodibog 105)

Velsignelse

Musik

Prædiken søndag d. 9. Februar 2020.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Es 58,1-9 & Sl 112,1-10 & 1. Kor 2,1-12 & Matt 5,13-20.

Sørg for hele tiden at prædike evangeliet og brug om nødvendigt ord.

Man kunne tro, det var Jesus, som har sagt dette. Det kunne godt i indhold komme fra Jesus, men det tilskrives munken Frans af Assisi.

Ud fra eksempelvis missionsbefalingen i Matthæusevangeliet tror jeg roligt, vi kan gå ud fra, Jesus vil være helt enig. Vi kan som kristne roligt tilegne os det mindset, at vi hele tiden er i mission.

Dette skal ikke forstås på den måde, at vi pine død skal have folk til at tro på Jesus. Men det skal forstås på den måde, at vores levevis peger på Jesus, så andre i vores indbyrdes kærlighed og i vores kærlighed til verden, ser ham, som vi tror på.

De af os, der er optaget i medlemsskab i Metodistkirken har alle lovet, at vi vil leve et kristent liv, således at vore liv må drage andre til Kristus.¹

At vi, hver i sær, ikke kun præsterne er forpligtede til på en eller anden måde at forkynde Kristus, ligger dybt i vores DNA.

¹ Metodistkirkens Salmer & Sange. Kurér-Forlaget 2006, 875-877

3 af 7

Jeg kan godt forstå, at man kan kigge på det med frygt og bæven og tænke: "Jeg skal knagme ikke være sådan en missionerende én" Jeg tror vi alle samme har mødt mennesker, som har været så forhippede på, at få os til at tro eller tænke på en bestemt måde, at de slet ikke var til at holde ud. Sådan vil vi ikke være.

Den gode nyhed er, at det skal vi heller ikke - på den måde.

Men I Matthæusevangeliet er der en klar opfordring og opfølgning fra saligprisningerne, som ligger foran, at det har sin pris at være discipel. Det kan koste at være en kristen.

Det kender jeg godt. Jeg møder da af og til mennesker, som synes, at jeg nærmest er smådum og naiv, fordi jeg har valgt at tro på, at Jesus er min frelser og Herre. For nu at bruge kirkens sprog fra optagelsesritualet.

Det sker da også at jeg i mødet med nye mennesker, udenfor kirkelige sammenhænge, oplever at jeg mødes med reservation.

Det hjælper som regel, når vi har lært hinanden at kende.

Det har også lært mig, at uanset om vi siger noget eller ej, så kommer vi aldrig udenom, at vi repræsenterer den kristne tro.

Jesus siger I er jordens salt, I er verdens lys.

Vi ved, at smagen på vores mad, der mangler salt, er flad. Det er saltet, der pepper det hele op.

4 af 7

Omvendte kan saltet også bruges til konservering. Det kan få mad til at holde sig.

løvrigt kan vi ikke leve uden at få en vis mængde salt indenbords. Salt er altså livsvigtigt.

Jeg undrer mig over, at Jesus siger, at saltet kan miste sin kraft. Mig bekendt er Natrium Klorid, salt og det kan ikke være andet.

Men der er den dybere mening med dette, og det kommer jeg tilbage til.

Lad os lige huske på, at vi er i Matthæusevangeliet, der som primær modtager har jøde-kristne.

Et jødisk verdensbillede er sådan, at det jødiske folk opfattede sig selv som den sidste rest af Guds folk, der hørte hjemme i det land, der er givet dem - Israel. På den måde har man opfattelsen af, at man kan lukke sig om sig selv, og at det er det mans skal.

Det verdensbillede bliver pulveriseret af Jesus, når han siger: "I er JORDENS salt."

Husk vi er i begyndelsen af Bjergprædiken, så Jesus er kun lige ved at lade op. Han er kun lige ved at sætte rammerne.

Allerede her rystes jøderne i deres grundvold. Men der er mere, hvor det kommer fra.

"I er verdens lys." Nu er det ikke bare begrænset til jorden, nu er det verden. På græsk, kosmos. Det er helt uden grænser.

Lyset får os til at kunne se og finde vej. Lyset giver os tryghed, og Jesus kommer senere til at omtale sig selv som lyset.

Lysets natur er, at vi ikke begrænser det, ved at sætte det under en skæppe som teksten siger. Lys lader sig ikke sådan tæmme. Det er faktisk kun den danske Harvard forsker Lene Hau, som næsten kan det. Men også kun næsten.

I Jødiske tradition havde man den opfatelse, at Gud, Toraen, Det jødiske folk og enkeltpersoner kunne være lys i og for verden.²

Det er med baggrund i det, at Jesus siger. I er jordens salt, I er verdens lys.

Lys kan ikke sådan skjules. Der har garanteret været tidspunkter, hvor man har ønsket, at man kunne skjule lyset fra Jerusalem, så Israels fjender ikke kunne finde den.

En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules, og salt kan ikke miste sin kraft. Det lys, der kommer med Kristus kan ikke slukkes.

Men tanken bag dette er, at disciplene, og dermed vi, kun kan være lys og salt, hvis vores forhold til den himmelsk far er intakt.

Dermed kommer vi til det med relationer.

²Poul Nepper-Christeinsen: Matthæusevangeliet - en kommentar. Anis 1988. Side 67.

6 af 7

For af os selv, og i os selv, kan vi ikke i længden være jordens salt og verdens lys.

Hvis vi, uden Gud, elsker sådan, som det fordres af os, så kan vi ikke i længden holde til det. Så er det, at salten mister sin kraft og at lyset brænder ud.

Salt, der har mistet sin kraft og lys, der er brændt ned. Det kan ikke bruges til noget.

Tanken er, at vi kommer med alt det Jesus giver. Vi er hans hænder og fødder i verden.

Det får sådan én som mig til at tænke, at så skal jeg vide noget om, hvad det handler om. Så jeg læser bibelen, og bøger, sådan at jeg ved, hvad kristen tro handler om.

Og så forsøger jeg at formidle min viden.

Tro er ikke kun viden, det er også en relation til Gud. Det kan man ikke kun læse sig til. Det er man nødt til at erfare sig til.

Man er nødt til at opleve det. Man er nødt til at sætte sig for Guds kærlighed.

Det er det der er på spil, når vi er sammen i kirken - og uden for kirken. Fællesskabet bærer på Guds kærlighed.

Det er det vi udsættes for i gudstjenestens dele, i stilheden, i ordets forkyndelse, i brødets brydelse, i sangen, i bønnerne i stilheden, i børnekirken.

Det er her saltet får kraft, og lyset får energi.

7 af 7

Derfor kan vi kun elske og forkynde Guds kærlighed, om nødvendigt i ord, hvis vi også holder os til hos Gud, når vi har chancen for det.

I, nej vi, er jordens salt og verdens lys.

Lad os gå elskende ud i vores liv og hverdag, så andre gennem os, oplever den kærlighed, som kan forandre alt.

Amen.

Salme Vil du følge efter mig.